

מוכרות,
אבל לא
את גופן

איך יוצאים ממעגל הזנות? בפתרון של עמותת "הופכות את היוצרות" תמצאו מודל מיוחד לשיקום תעסוקתי, הכולל פתיחת סטודיו לתפירה (המופעל בהתנדבות על ידי נשות העמותה), שבו יוצרות נשים העוסקות בזנות פריטי אופנה המיועדים למכירות ביתיות ברחבי הארץ • בקרוב זה יקרה בביתה של דורית ליבנה ממכבים, שמוכנה לפתוח דלת למפגש מטלטל בין עולמן של נשים אלו ותוצריהן

גלית מילצ'ן

את סיפורה ובסוף טבינת שהיא וחברותיה הן נשים כטובו שהתמודדו עם קשיים עצומים, זה קורע לבי, מספרת ליבנה. "במכירה בה הייתי, בעלת הבית הזמינה את כל המשפחה הנשית הקרובה שלה, נ דורות, היא ובנותיה, אחיותיה ובנותיהן ואמה ואחיותיה. כולן ביחד ישבו וקיבלו אליהן את המשפחות כבנות בית. עכשיו גם אני מזמינה אליי את נשות הסביבה ובנות משפחתן להניח למפגש פוזמתי שכזה בביתי. תבואו, תהיו רגישות לנושא, תרכשו ותתרמו לשיקום הנשים הללו".

הרעיון העומד מאחורי העמותה עלה בראשה של לילך צור בן טשה, מנכ"לית העמותה, שהייתה בעברה כתבת ועורכת אופנה בעיתון טפריב. במשך שנים רבות הייתה בן משה פעילה במרכז סיוע לגמנעות תקיפה מינית, כשעברת להתגורר בשכונה הסמוכה לתחנה המרכזית החדשה בתיא היא נחשפה מקרוב לנושא הזנות. בהיותה מחויבת מאד לאג'נדה הפמיניסטית, החליטה לחבר בין תחום האופנה והתחום ההכרתי והרצון שלה לסיוע לנשים הללו מתוך

קישוט, החוויה העיקרית ששבתה אותה הייתה המפגש האישי עם הנשים העוסקות בזנות, שחלקן עם המבקרות במקום את סיפוריהן האישיים. "להיכנס לסלון נורמטיבי ולשבת מקרוב עם אשה העוסקת בזנות זהו משהו שמעולם לא חוויתי. בשבילי זו הייתה חוויה מדהימה. במשך יום שלם ישבנו והתיקרבנו והפכה להיות מן אינטימיות מיוחדת. כשאת מניעה למפגש ורואה אישה שעוסקת בזנות אך היא אשה רגילה לכל דבר, לגמרי לא עם קדנאים, לבישה בגד שהיא הפרה, ואת יושבת ומדברת אתה ושומעת

סגל: "אנחנו מעוניינות שהנשים יעמדו על הרגליים ויוכלו לדמיין את עצמן עוסקות בעיסוק אחר, ותוך כדי אנחנו מלוות אותן באופן נפשי"

ליבנה. "להיכנס לסלון נורמטיבי ולשבת מקרוב עם אשה העוסקת בזנות זהו משהו שמעולם לא חוויתי. בשבילי זו הייתה חוויה מדהימה"

"לפני"

מספר שברי
עות נחש
פתי לאחד

האירועים של עמותת "הופכות את היוצרות", מיזם חברתי להצעת אשה ומכלילת של נשים היוצרות ממעגל הזנות. במפגש שנערך בביתה של חברתי וכתלק מפעילות העמו"תה, הציגו למכירה הנשים הפועלות בסטודיו לאופנה שנתרם למפגש, פריטי אופנה וביגוד שיצרו, ומאז "נתפכו היוצרות" גם אצלי... כך מספרת דורית ליבנה ממכבים, שובת הייטק שתחליטה לפתוח את ליבה וביתה לנשות עמותת "הופכות את היוצרות" במפגש שהיה אמור להעניקם השבוע, ונדהה ברגע האחרון בשל המצב.

תכשיט עם סיפור

לליבנה קשה להירגע מהחוויה שעבר. זה טעבר להתפעלות מהמצרים המיוחדים שהועמדו למכירה, כנדים מעוצבים בטקור דיות, תיקים, תכשיטים, כריות ואבזורים

תופרות להן עתיד

ב־2011 הקימה לילך את העמותה המת-קיימת על תרומות בלבד. לפני כשנה קבעה העמותה את משכנה בסטודיו לאופנה ברריום ת"א, שבו חלל גדול ו־12 מכוונות תפירה שהתקבלו כתרומה מאנשים טובים. המקום אובדן בשולחנות נזירה, גלילי בדים, רוכס"נים, תיקתקים, כפתורים ושאר הציוד הנדרש לעיצוב אפנה. הבשורה עברה מפה לאיון והבי"שים החלו להגיע. בהמשך הניעו נשים שהופנו על ידי ארגוני סיוע לנשים בוגרות.

"הארגון שלנו הוא היחיד המתעסק כשי"

קים תעסוקתי של נשים העוסקות בוגרות, אומרת לימור סגל, עובדת סוציאלית פסיכותרפיוסית ומנחה טיפולית של עמותת "הוסכות את היוצרות". "אנחנו מעוניינות שהנשים יעמדו על הרגליים ויוכלו לרמיין את עצמן עוסקות בעיסוק אחר, ותוך כדי אנחנו מלוות אותן באופן נפשי. במסגרת תפקידי אני עירכת שירותי טיפוליות עם המש"תחפות, מנחה קבוצה טיפולית שלהן ועוסקות בניהול משברים כמו לטיפול סכסוכים המניעים מהכביש לעמור"תה. אני מנחה את צוות המתנדבות ואת הצוות המקצועי במקום, סטודנטיות הנמצאות בקשר אתנו וכל אדם שרוצה לקחת חלק בעשייה ובזקק לעזרה כדי להבין את הרגישויות של האיכלוסייה".

מכובע השני שלה לימור מגייסת משאבים ותרומות לעמותה. אל העמותה היא הגיעה דרך מודעה בפייסבוק שהיפשה מחברבות לעמור"ת שמייעת לנשים לצאת ממעגל

מחשבה שתוך כדי יצירת בגד הן צשויות להיכנס לשיח שונה עם גופן, להסוך את היוצרות לאותן נשים שגופן סחולל והן מנו"תקות ממנו, לאפשר להן להיכנס לסטודיו, לבחור בדים, לרמיין פריטי ביגוד צבעוניים ויפים ולקבל את כל הסיוע על מנת לממש את הפנטזיה הזו. "מדובר בהגינת של הגוף ושל החיים, קונטרסטי לחלוטין להווית הגוף המגיצל" היא מספרת. "הסטודיו שפתחנו הפך להיות עבור המשתתפות טקום אנושי, בטוח, מקבל ולא שיפוטי, שאפשר לחלקים היוצריים שדוכאו במהלך השנים לצאת לאוויר".

סגל: "זהו מסר חשוב לכל האימהות באשר הן. על הנשים הללו לא שמרו בצעירותן, הן נוגעות לנו במקומות הכי מאיימים, ילדות וילדים שנוצלו מינית מגיל צעיר, עברו חיים קשים, לעיתים נאנסו ומצאו את עצמם במציאות נוראית"

הוגות. "התחלתי בהתנדבות שהפכה השנה למשרה, משום שהמקום שבה את ליבי והמ"שתפנות נכנסו לי לנשמה".

"בתוך הסטודיו הנשים מוצאות את ההז"מרים הפיזיים ליצירה וגם מתנדבות מתחים האיפנה שמלמדות אותן נזירה, תדמיתנות, עיצוב ותפירה. בשלב כלשהו נוצר דיבור טבעי המבוסס על אמון ושיתוף פעולה בין מתנדבות

למשתתפת. אם הקשר מצליח הן ממיסכות לשתף פעולה במטרה לפתח קו אישי. כל אחת מתקדמת בקצב שלה ובהתאם לכישוריה. מתחילים מיסודות התפירה ומתקדמים. יש לנו נשים שבנו קולקציות שלמות. לאחרונה פתחנו קורס ראשון מסוגו בשיתוף עם הבי"תה הלאומי שהכיר בסטודיו כמרכז לשיקום תעסוקתי, ומרפאת לוינסקי (מרפאה לאיתור מחלות מין), היא מספרת ומסיימה: "הסטודיו פתח 24/7 כשהמשתתפות הופשויות להגיע בזמנן החופשי. עבודה זהו סוג של בית, נכנסים למעין סלון עם ספות שנתרמו לנו וכיבוד שאף הוא הרומה, הנשים מגישות, אוכלות, יושבות מתקשרות, לפעמים רבות, לפעמים צוחקות, רוקדות או שרות. המקום הוא כמו בית מלא בנות, עם הרבה אהבה והרבה רגשות שעולים על פני השטח".

מפגש מסוג אחר

אולם המעבר מעיסוק בזנות לפרנסה מסוג אחר הוא דבר מורכב. "חלק מהנשים הללו חסרות בטחון עצמי ובעלות דימוי עצמי נמוך" מסבירה סגל, "ההפעילות של העמותה עוזרת להן לפתח בטחון ולהתמודד עם החלקים הפגיעים שלהן ועם העולם מסביב, נותנת מסגרת שתחפה על הבדידות. בסטודיו הן מתאמנות על בנית אינטראקציה עם העולם. לפני כחצי שנה עלה הרעיון לייער רצף של מכירות ביתיות, שנועדו לאפשר את ההזדמנות למכירת הפריטים שהמשתתפות יצרו, תוך מסגרת ביתית ובטוחה. אנו בוחרות בית של אישה שבדקנו מקורב, שאנו מבינות שהיא רגישה, פתוחה, באה מקום נקי והמוטמנות הן נשים בלבד ממעגלים קרובים. כל מכירה כוללת את הגנת ומכירת הפריטים ומפגש עם

"עבודת ידו סגן על בית עם הרבה אהבה והרבה תשומת ששולים על פני השטח"

העצמה אישית וכלכלית

על ידי מעצבות ומעצבי אימנז מוביל לות, מודרת טכניות ותוסרות מנוסות, כולן בהתנדבות, כחלק מתמיסת השילוב החברתי בגיבה הפיננסיים.

• תמיכה ליצירה אישית ועסקית פיתוח עיצוב מודרני, החל מפרוייקט אחר רעד קו של עיצובים, כל זאת בתנאי תמיכה הכלכליים ליווי מקצועי אישי על

"הופכות את היוצרות" הוא מיזם חברי תר הפועל להעצמה אישית וכלכלית של נשים היוצרות ממוגל הזנות, הסודי והסר מים, אלפי נשים, נפרות ונערים נמצאות במסגל הזנות בישראל. הנוקיים הרבים הנגרמים מדי יום למי שנמצאת במסגל זה, הכללים אליטות פיזית, דיכוי נפשי, ניתוק חברתי מתמשך והתמכרויות לסמים

לראות גברים במסביבתן, הן צריכות לבנות מחדש את האמוך שלהן מול הנברים כבני אדם. האמיך דות ששמעתי מהן היו מאוד קשות, דיכוד על הנברים שמגיפים אליהן מדי להתחמק, כשקשה להם בבית שלהם, אל מול גברים מופיעים אצלן הפוסר התנהגות שונים שבאים מהמקום הפגוע שלהן. הן מתבודדות, נסגרות, נכנסות לבידודות. כפי שהן עצמן בשיחה אמרו לנו: "מבודדתנו אין אמוך כבני אדם. 50% מתאבדוסיסה הן גברים ומתוך ה-50% שנותרו יש נשים רבות שאיננו

הזשתפות".
 לדברי מכל הנקודה ההתמכרות היא שהנשים מוכרות מוצרים שהן עשו ולא את גופן. "לראי שונה הן זוכות לקבל השרכה והכרת על החלקים הבדיאיים, היוצריים והמוצלחים שלהן. לשבת בתוך בית שרחוק שנות אור מהסביבה המדינית שלהן ולהרגיש בנות ושוקן אדירות רצויות וסמו רבות, זו תוויה מאד מצינמה. המפגש של הנשים עם נשים "גורמטיביות" מייצר תוויה מוצניחה, מרגשת ומשלטלת לכל הגורמים. מסתבר שאין

